

MC-Tuần Thánh-thứ tư

(Is 50,4-9a/Ga 16,14-25)

Duyên Thập Tự Lê Văn Đoàn

“GIỜ CỦA THẦY ĐÃ GẦN TỚI”

Hôm nay, ngày thứ tư Tuần Thánh, một ngày lơ lửng giữa niềm vui hân hoan khi Chúa Giêsu tiến vào thành Giêrusalem – chúa nhật lễ Lá - và nỗi đau xé lòng khi Chúa chết trên thập giá - thứ sáu Tuần Thánh. Một mối liên hệ nối liền hai thái cực này chính là câu nói, lời hứa nặng trĩu ý nghĩa, mà chính Chúa Giêsu đã thốt lên trong bài Tin Mừng hôm nay: “Giờ của Thầy đã gần tới”. Vậy giờ của Chúa là gì? Giờ đó mang đến cho nhân loại mọi thời hoa trái nào? Và chúng ta được mời gọi sống “giờ” của mỗi chúng ta ra sao?

1. Một giờ khao khát, một Lễ Vượt Qua mong chờ

Trong Tin Mừng Gioan hôm nay, chúng ta cảm nhận được sự khẩn trương, sự mong đợi của Chúa Giêsu. Người khao khát chia sẻ Lễ Vượt Qua cuối cùng này với các môn đệ. Chúa nói với các môn đệ: “Các anh hãy đi vào thành, đến nhà một người kia và nói với ông ấy: “Thầy nhắn: Giờ của Thầy đã gần tới, Thầy sẽ đến nhà ông để ăn mừng lễ Vượt Qua với các môn đệ của Thầy”. Đây không chỉ là một bữa ăn truyền thống của người Do Thái mà Người mong muốn, mà còn là một khoảnh khắc linh thiêng, một di chúc của tình yêu. Người biết rằng chính tại bàn ăn này, Người sẽ hiến mình, trao ban tất cả, như loan báo trước lễ Vượt Qua của chính Người.

Vậy “giờ” mà Chúa Giêsu mong chờ với tất cả sự khắc khoải là gì? Đó không phải là giờ của vinh quang trần thế, của quyền lực hay sự công nhận. Không, đó là giờ của sự hy sinh lớn lao nhất, giờ hoàn tất ý muốn của Chúa Cha, giờ mà tình yêu sẽ chiến thắng hận thù, sự sống sẽ chiến thắng sự chết. Đó là giờ cứu độ thế giới.

Chúa khao khát giờ đó, không phải vì đi tìm đau khổ hay xuôi theo định mệnh, nhưng vì đó là thành quả của một tình yêu vô bờ bến dành cho nhân loại mọi thời, và cho mỗi người chúng ta ngày nay. Người biết rằng chỉ khi trải qua đau khổ và cái chết, Người mới có thể mở ra cho chúng ta cánh cửa sự sống vĩnh cửu, của sự Phục Sinh viên mãn.

2. Giờ của khổ hình, giờ của vâng phục

Và giờ đó, chúng ta cảm nhận được với sự kinh hãi trong bài đọc thứ nhất, trích từ sách Isaia. Vị ngôn sứ mô tả một Người Tôi Trung đau khổ, bị hạ nhục, bị đánh đập, nhưng không hề quay lưng lại với sứ mệnh của mình. Người đưa lưng cho kẻ đánh, đưa má cho kẻ giạt râu. Người chịu đựng tất cả, trong sự vâng phục và khiêm nhường vượt quá sự hiểu biết của chúng ta.

Người Tôi Trung này chính là Chúa Giêsu. Mỗi lời nói, mỗi hình ảnh trong đoạn văn tiên tri này vang vọng với thực tế trong cuộc Khổ Nạn của Người. Chúng ta biết rằng giờ đang đến là giờ của bóng tối, của sự phản bội, của đau khổ khôn tả. Nhưng Chúa Giêsu, như Người Tôi Tớ trong sách Isaia, không hề lùi bước. Người chấp nhận ý muốn của Chúa Cha, dù cay đắng đến đâu, dù dẫn Người đến cái chết.

Trong cuộc sống của chính chúng ta, có bao nhiêu lần chúng ta phải đối mặt với những “giờ” khó khăn, những khoảnh khắc thử thách, đau khổ, mất mát? Liệu chúng ta có lòng

can đảm của Chúa Giêsu, sự khiêm nhường của Người Tôi Trung đau khổ, để chấp nhận ý muốn của Thiên Chúa, ngay cả khi chúng ta không hiểu?

3. Giờ của đau đớn, giờ của phản bội

Cuối cùng, Tin Mừng đưa chúng ta vào bầu không khí nặng nề, u ám của bữa ăn Lễ Vượt Qua. Giữa niềm vui và tình huynh đệ của bữa tiệc Vượt Qua, một bóng đen bao trùm: sự phản bội của Giuđa. Chúa Giêsu biết rằng một trong những môn đệ của Người, một trong những người mà Người đã yêu thương và dạy dỗ, sẽ nộp Người cho kẻ thù.

Hãy tưởng tượng nỗi đau, sự cay đắng thắt nghẹn trái tim Chúa Giêsu. Sự phản bội của một người bạn là một vết thương sâu sắc, để lại những nỗi đau không thể phai mờ. Nhưng Chúa Giêsu, ngay cả khi đối mặt với sự phản bội, vẫn tiếp tục yêu thương. Người không nguyên rủa Giuđa, Người không từ bỏ anh ta. Người cho anh ta cơ hội cuối cùng để ăn năn, để quay lại quyết định của mình.

Thái độ này của Chúa Giêsu chất vấn chúng ta. Chúng ta cũng vậy, đôi khi bị phản bội, bị tổn thương bởi những người chúng ta yêu thương. Chúng ta phản ứng như thế nào? Liệu chúng ta có khả năng tha thứ, yêu thương bất chấp nỗi đau?

Trong ngày thứ tư Tuần Thánh này, chúng ta suy niệm về “giờ” của Chúa Giêsu. Một giờ của sự hiến dâng trọn vẹn, của sự vâng phục và tình yêu vô bờ bến. Chúng ta cầu xin Người ban cho chúng ta ân sủng để đón nhận ý muốn của Thiên Chúa trong cuộc sống của chúng ta, để noi gương Người, trên con đường thập giá của chính mình, và để yêu thương, luôn yêu thương, ngay cả những người làm tổn thương, bán đứng chúng ta.

Và ngày mai, khi chúng ta bước vào Tam Nhật Vượt Qua, chúng ta hãy chuẩn bị tâm hồn mình cho thật kỹ lưỡng. Chuẩn bị để đi sâu hơn vào Cuộc Khổ Nạn của Chúa Giêsu, để hiệp thông vào nỗi đau của Người, để chia sẻ trọn vẹn niềm vui Phục Sinh của Người. Ước mong Tuần Thánh này là cơ hội để chúng ta đến gần Chúa Giêsu hơn, chia sẻ nỗi đau của Người và những nỗi đau của anh chị em chúng ta và mở lòng đón nhận niềm vui Phục Sinh của Người.